

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 17. Francisci Barberini Junioris Cardinalis mors & elogium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

sua Diæcesi pluribus pietatis solidæ & eximix liberalitatis vestigiis. Corpus ejus Olomucium quarto post die translatum honorifice sepultum est loco depositi in Castro Cremser, ubi Episcopi Principes Olomucenses tumulari solent. Successorem in hoc Episcopatu die undecima Octobris electum habuit Jacobum Ernestum Seccaviensem Episcopum ex familia Comitum de Liechtenstein nonnisi quadraginta sex annos natum.

§. XVII.

Francisci Barberini Junioris Cardinalis mors & elogium.

Tertius ex Purpuratis, qui hoc anno obiere, erat Franciscus Barbarinus, patria Romanus, die vigesima septima Maij anno millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo natus ex familia, quæ per plura sæcula quam plurimos toga sagoque præclaros Viros protulit. Patrem habuit Massæum Prænestis Principem & Matrem Olympiam Justiniani. Hic utpote primogenitus ad amplissimas Patris sui spes ac facultates excreverat, ast Deo longe aliter disponente Franciscus contemptis familiæ opibus, suorumque Majorum meritis sibi ad summos in Republica hono-

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

honores viam sternentibus primogeniti jura in Fratrem suum Urbanum transtulit, & sese Dei ac Ecclesiæ obsequio in perpetuum dicare constituit. Ipsa etiam nativa ingenii bonitas, morum comitas, benignus atque tractabilis animus, pietas in Deum, rerum Divinarum amor, ceteræque ad aliorum imitationem factæ virtutes, qualis olim inter Ecclesiæ Præsules futurus esset, prælagiebant. Juvenis igitur Philosophiæ, Theologiæ ac Jurisprudentiæ tam egregiam Romæ navabat operam, ut ab Innocentio XI. æquissimo rerum æstimatore inter Præsules Romanæ Curie cooptaretur. Paulopost Clericis Cameræ Apostolicæ, necnon ejusdem Cameræ Auditoribus accensitus, stratum iter ad Purpuram sub Alexandro VIII. reperiebat; cum enim Urbanus ejus Frater Corneliam Ottoboniam Papæ Neptin conjugio sibi copularet, ut illustres hæ nuptiæ geminata lætitia, & sacro etiam splendore augustiores fierent, Pontifex Franciscum nonnisi viginti octo annos natum Sacro Purpuratorum Collegio adscripsit, ubi id singulare contigit, quod cum Pontifex ei biretum imponeret, pacisque osculum pro more figeret, e sacro ejus capite Tiara in Franciscum decideret, multis multa ominantibus, ceu Pontificia

ficia

Sæc. XVIII. A. C. 1738. ficia Infula neo-Purpuratus aliquando condecorandus esset, illa quidem dignissimus, si quidem idem cælum plures simul soles caperet. Postea ab Innocentio XII. apud Ravenates Apostolicum Legatum agere iussus, in regenda hac provincia partes omnes sibi creditas ad eam obibat normam, in qua sibi sua prudentia, moderatione & æquitate ac præcipue per mores pientissimos juxta ac suavissimos totius populi amorem conciliaverat. Inde Romam reversus ac Polonici Regni Protector creatus, ob Augustum Regem in sanctæ Ecclesiæ Romanæ gremium rursus receptum publica festivitate gaudium suum medullitus haustum contestabatur: Anno hujus sæculi primo, vacante Sede Apostolica, pro Francisco Albanio postea Clemente XI. in Romanum solium evehendo omnes suos adhibuit conatus, quem tamen sibi subinde minus propitium experiebatur, eo quod ipse Cæsaris partibus addictissimus, Pontifex vero Hispanis plus æquo propensus esset; unde accidit, ut cum belli moles jamjam Pontificiæ ditioni imminere videretur, Cardinalis intrepido animo Pontifici declararet, haud convenire, ut exteri militis violentia in ditionem Romanam asperioribus remediis irritaretur: hac Francisci libertate
 offen.

offensus Clemens reponerat, *eum, qui in præfenti rerum viciffitudine ita sentiret, quin magis proficua Ecclefie confilia suggereret, Aula excedere poffe.* Percepto hoc responfo Cardinalis haud diu moratus, Roma Ricciam contendit, nec inde unquam reverfus fuiffet, nifi ejus opera & confilio ad Cæfarem sacræ Sedi conciliandum Pontifex summopere indiguiffet: Tum ergo Romæ præfens, Comitum Galaffium Cæfaris Legatum magnificentiffime Urbem ingreffum die duodecima Maij Anno 1714 ad Pontificis alloquium introduxit, & ab Hifpanorum confortio caute alienus, cum hoc Cæfaris Adminiftro arctam habuit neceffitudinem: Eundem quoque annum, quin vitæ fuæ poftremum haberet, parum abfuit; cum enim cum quodam P. Benedictino in fuo cubili colloqueretur, & eidem vale dicturus, e fella fele erigeret, mox in eandem fulmen de cælo lapfum cecidit, eamque momento citius in cineres redegit, quin tamen iras fuas ad ullius incommodum propagaret.

Biennio antea Canonifationem S. Felicis a Cantalicio Ordinis FF. Capucinatorum, quorum institutum Antonius Cardinalis Barberinius ejus Patruus olim profelfus erat, plurimum promovit, dictique Ordinis protectionem fe-

Hift. Ecclef. Tom. LXXVI. G pti-

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Sæc. XVIII. ptimo post anno in se suscepit: iis quo-
 A. C. 1738. que Congregationibus, in quibus Al-
 beronii Cardinalis causa agitabatur, sedulo interfuit. Mortuo demum Cle-
 mente XI. conclave ingressus, in Inno-
 centium XIII. Papam suum etiam con-
 tulit suffragium, quo rursus defuncto,
 de ipso in Pontificem eligendo serio
 agebatur, suffragiis tamen in Oliverium
 Gozzadinum & Piazzam divisus electus
 est Ursinus, dictus Benedictus XIII.
 quo regnante Barberinus utpote Præ-
 nestinus Episcopus Romanæ Synodo
 interfuit: Postea sacri Collegii Deca-
 nus, atque Ostiensis ac Veliternus Epi-
 scopus dictus vehementer edito etiam
 scripto obstitit, ne Bichius Lusitanæ
 Nuntius Romana Purpura honoraretur,
 propter quam tamen repugnantiam,
 necnon ob nuptias Cornelix Viduæ
 cum Principe Cæsare Colonna concilia-
 tas non modo Pontificis, sed ipsius e-
 tiam Cæsaris indignationem incurrit,
 utrique tamen Amicorum opera pau-
 lopost reconciliatus, quinto intervenit
 Conclavi, in quo tot Cardinalium suf-
 fragia in eum conspirabant, ut nil cer-
 tius esse videretur, quam proxima ejus
 electio; ast tantam dignitatem sæpius
 promeruisse, & nunquam obtinuisse,
 optimus senex æquissimo ferebat animo.
 Electo autem Clemente XII. Barberinus
 citatis

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

citatis equis Veletrum contendere co-
 gebatur, eoquod cives in Hispanos mi-
 lites cæco furore debacchati essent.
 Enimvero ad primum Episcopi sui aspe-
 ctum festive acclamabant: *Vivat Ponti-
 fex, vivat Eminentissimus Cardinalis, per-
 eant Hispani!* unde eos blandis verbis
 ad officium redigere conabatur; cum
 autem hi factiosi duras adeo præscri-
 berent conditiones, ut eas concedere
 nefas foret, Cardinali nil reliquum erat,
 nisi ut furentis populi rabiem declina-
 turus ad vicinam confugeret Ecclesiam,
 ac inde clanculo Romam peteret. Co-
 gnita ejus absentia cives animo cadunt,
 mitiora proponunt, positisque armis
 se cunctis Papæ jussis obtemperaturos
 spondent, dummodo Cardinalis Episco-
 pus reverteretur. Ast sera nimis erat
 eorum poenitentia, nimisque tardus
 Cardinalis adventus; submissis enim
 Hispanorum copiis jamjam hi, quos
 gravior seditionis culpa oneraverat,
 promeritas dedere poenas. Sedato hoc
 tumultu Cardinalis Romam redux, ad
 revocandam pristinam concordiam inter
 Papam & Lusitanæ, Hispaniæ & Nea-
 polis Reges indefessam contulit operam,
 Sedisque Apostolicæ jura cum tanta
 animi contentione propugnavit, ut sibi
 non semel deliquia & morbos accerse-
 ret. Tandem vero Mense Aprili hujus
 G 2 anni

Sæc. XVIII.
A.C. 1738.

anni gravissima virium debilitate obrutus, postremos vitæ suæ dies immi-
nere præsensit, unde Mense Augusto
suæ domui disponens, ac morientium
Sacramentis die decima sexta dicti Men-
sis rite munitus, sequenti die vitam
cum morte commutavit, anno ætatis
suæ septuagesimo septimo. Jam anno
hujus sæculi trigesimo secundo Pala-
tium suum, a suo nomine Barberinum
dictum, Patribus Carmelitis Discalcea-
ris pro Superiorum Generalium domi-
cilio, pretio quinque scutorum millium
perfoluto concessit. Testamenti autem
tabulis omnium bonorum hæredem
scripsit primogenitum Columnæ Carbo-
gnani Principis Filium, ea tamen lege,
ut Barberini stemmate ac nomine ute-
retur, secus totam hæreditatis substan-
tiam Congregationi de propaganda fide
cederet: Profecto quo leviori pretio
congestæ auri massæ comparari po-
tuisent!

§. XVIII.

*Josephi Pereiræ Cardinalis laus
& fata.*

Quartum jam Cardinalem fatis fun-
ctum Sacrum Purpuratorum Col-
legium luxit Josephum Pereiram de
la Cerda natione Lusitanum. Hic anno
Do.